

[Maisted]

ninger. Til gengæld har de lavet en form for statssocialisme med livsvarig ansættelse, noget, de for øvrigt er på vej væk fra, fordi de er klar over, at i det lange løb kan det ikke gå. De ønsker også at øge deres befolknings velfærd, hvad vi herhjemme med held har gjort igennem generationer ved at have et frit erhvervsliv, hvor man selvfølgelig ikke pålægger folk at producere det ene eller det andet. Det, det drejer sig om, er, om der kommer en værditilvækst til samfundet, så alle samfundets borgere får glæde af den produktive indsats.

Som sagt anser jeg dette forslag for at være et SF-kompleks og et forsøg på at skabe sig et alibi for den skadelige virksomhed, man har udøvet i det danske samfund igennem mange år.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan ikke undlade at starte med en kommentar til den sidstnævnte taler og hans snak om alibi. Jeg forstår, at hr. Maisted har problemer med miljølovgivningen og derfor ikke forstår, hvad der kan være af kvaliteter, der giver anledning til eksport. Jeg skal nævne nogle få.

Dette, at vi tidligt gjorde ret meget ud af miljøbeskyttelse, er en kvalitet i det danske samfund og har givet anledning til eksport af forskellig art. Dette, at vi tidligt interesserede os for energibesparelser og alternative energikilder, er en kvalitet, der giver sig udtryk i en stor eksport af vindmøller. Dette på en lang række områder i samfundet at stille kvalitetskrav af forskellig art er en kvalitet og har givet sig udtryk i eksport. Jeg kan fortsætte, men at tankegangen er uforståelig for hr. Maisted, undrer mig såmænd ikke så meget.

Ministerens tale var ejendommelig på den måde, at så vidt jeg hørte, støttede ministeren hele tankegangen, men påstod, at det gør vi i forvejen. Nu vil jeg da medgive, at vi har et industriministerium her i landet, vi har en teknologistyreelse, vi har et teknologiråd, der foretager sig noget, og at det meste af, hvad de foretager sig, er fornuftigt. Derfor tages der på en lang række områder, som jeg ikke skal remse op – det gjorde ministeren – initiativer, som er ganske fornuftige.

At det danske industriministerium i udførende kraft skulle kunne måle sig med det japanske MITI og have samme betydning for

erhvervsudviklingen, er en dristig påstand, som jeg ikke tror ministeren ved nærmere eftertanke vil kunne lægge navn til. At de initiativer, teknologirådet har taget, i omfang kan måle sig med det, SiD lægger op til, er også en dristig påstand. At nogle af områderne er de samme, er korrekt, og jeg vil da gerne anerkende, at der allerede gøres et arbejde her. Det ville være kedeligt, hvis vi på alle felter skulle starte på bar bund. Det er jo ikke tilfældet.

Det er karakteristisk for disse initiativer, at de er af forholdsvis begrænset omfang. Meget få af dem kommer direkte til offentlighedens og folketingets kendskab. Selvfølgelig kender vi til det, men det er ikke noget, der bliver forelagt os. Det eneste store program, der er kommet, og som er forelagt her i en redegørelse – det er jo karakteristisk – er det teknologiske udviklingsprogram.

Det, vi beder om, er en grundig gennemgang af SiDs program med henblik på at få en række forslag til tilsvarende programmer, som vi så kan prioritere imellem. Det er givet, at der vil være økonomiske konsekvenser, og jeg er sikker på, at det samlede omfang af de gode tanker, vi kunne have, vil overstige, hvad vi synes er økonomisk rimeligt. Det, vi godt vil have, er simpelt hen at få mulighed for en grundig drøftelse for at kunne foretage en prioritering. Det eneste, vi som sagt indtil videre har været udsat for, er det teknologiske udviklingsprogram.

Men o.k., jeg vil da anerkende, at ministeren trods alt understreger enigheden i intentionerne, og så kan vi diskutere under udvalgsarbejdet, hvor meget der egentlig er sket, og hvor meget der er behov for at gøre.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Svend Andersen, havde lidt svært ved at forstå det, bortset fra at jeg forstod, at han var sympatisk stemt over for os og SiD. Det sidste er jo ikke så ejendommeligt – han turde vel ikke andet. Som jeg forstod det, bebrejdede han os nærmest, at vi havde fremsat forslaget, for det ville regeringen afvise, og så kom vi jo ikke nogen vegne. Nu vil jeg lige understrege, at regeringen jo ikke har flertal. Der er stadig væk en mulighed for, at folketinget kan tvinge regeringen til at komme med en sådan udredning, og så vil det være et godt grundlag. Men selvfølgelig, hvis det ikke er muligt at komme igennem på den ene måde, så vil vi forsøge på den anden, og hvis soci-